

prima instanță: I. Vornicescu
instanța de apel: S. Arnăuț, E. Clim, T. Pelin

dosarul nr. 2ra-1338/13

DECIZIE

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Ala Cobăneanu

Judecătorii: Tatiana Răducanu, Constantin Alerguș,
Ghenadie Nicolaev și Sveatoslav Moldovan

examinând recursurile declarate de către avocatul Dorin Lișman și Ministerul Finanțelor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Dorin Lișman în interesele lui Vilen Vetrenco împotriva Ministerului Finanțelor, Ministerului Afacerilor Interne și Procuraturii Generale cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Ministerul Finanțelor și Vetrenco Vilen

c o n s t a t ă

Prin mandatul seria MA nr. 0117756 din 07 februarie 2012 Lișman Dorin a fost împuternicit de către Vetrenco Vilen să-i reprezinte interesele în toate instanțele judecătorești, cu dreptul de a semna și intenta acțiunea, de a depune apel și recurs.

La 01 martie 2012 Lișman Dorin a depus la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cerere de chemare în judecată în interesele lui Vilen Vetrenco împotriva Ministerului Finanțelor, Ministerului Afacerilor Interne și Procuraturii Generale cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 5 000 000 lei și prejudiciului material în mărime de 242 409,83 lei.

În motivarea acțiunii avocatul Lișman Dorin a menționat că prin sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 16 decembrie 1998 Vilen Vetrenco a fost condamnat pentru infracțiunea prevăzută de art. 203 Codul penal, cu executarea pedepsei de trei ani privațiune de libertate.

În baza Legii cu privire la amnistie nr. 1379-XIII din 20 noiembrie 1997, Vilen Vetrenco a fost liberat de pedeapsă fiind eliberat în sala de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel din 04 noiembrie 1999 apelul a fost respins cu menținerea fără modificări a sentinței Tribunalului Chișinău din 16 decembrie 1998.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 21 decembrie 1999 a casat decizia Curții de Apel din 04 noiembrie 1999 și sentința Tribunalului Chișinău din 16 decembrie 1998 și a trimis cauza la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecători.

Prin sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 21 septembrie 2001 Vilen Vetrenco a fost condamnat la 16 ani privațiune de libertate pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 88 alin. (1, 6) Codul penal (în redacția anului 1961).

Sentința nominalizată Vetrenco Vilen a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel din 05 februarie 2002 a fost respins apelul și menținută sentința Tribunalului Chișinău din 21 septembrie 2001.

Vilen Vetrenco a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel din 05 februarie 2002.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2002, recursul a fost respins cu menținerea fără modificări a deciziei Curții de Apel din 05 februarie 2002.

La 17 august 2002 Vilen Vetrenco s-a adresat Curții Europene a Drepturilor Omului cu cerere în care a denunțat că condamnarea la 16 ani privațiune de libertate a avut loc cu violarea drepturilor sale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că în cadrul judecării cauzei lui Vilen Vetrenco au fost violate drepturile lui garantate de articolul 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, obligînd Statul Republica Moldova să-i achite 5 000 euro prejudiciu moral și 650 euro cu titlu de costuri și cheltuieli.

Urmare a hotărârii nominalizate, Vilen Vetrenco a atacat cu recurs în anulare decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2002, care la 24 ianuarie 2011 a fost admis, fiind casată decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2002 și decizia Curții de Apel din 05 februarie 2002, cu restituirea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2011 a fost admis apelul reclamantului și cererea de concretizare a apelului, casată, inclusiv din oficiu, sentința Tribunalului Chișinău din 21 septembrie 2001 în cauza penală Vetrenco Vilen și Moiseev Ruslan în privința lui Vilen Vetrenco, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a încetat procesul penal în privința lui Vilen Vetrenco în conformitate cu art. 391 alin. (1) p. 6 Codul de procedură penală, pe motivul existenței altor circumstanțe care condiționează tragerea la răspundere penală.

Vilen Vetrenco a fost privat ilegal de libertate și executînd pedeapsa integral în condiții inumane și degradante a suportat prejudicii materiale și morale.

Astfel, acesta a fost privat de libertate pentru o perioadă de 3777 zile, avînd statut de condamnat timp de 3217 zile.

Pentru detenția ilegală de 3777 zile raportată la aprecierile Curții Europene a Drepturilor Omului care acordă cîte 100 euro pentru fiecare zi de detenție, avocatul Lișman Dorin consideră că reclamantului Vilen Vetrenco urmează să-i fie achitate 388 700 euro, inclusiv pentru detenție în lipsa unor motive rezonabile, pentru violarea dreptului la un proces echitabil, pentru tortură și detenție în condiții inumane.

Consideră avocatul Lișman Dorin că pragul minim al prejudiciului moral ce urmează a fi încasat de la pîrîți în beneficiul lui Vilen Vetrenco este de 5 000 000 lei.

Vetrenco Vilen a fost privat de salariu în perioada 04 iunie 1997 – 16 decembrie 1998 și 21 septembrie 2001 – 13 iulie 2010, ceea ce constituie echivalentul sumei de 165037, 33 lei.

Pentru perioada detenției în beneficiul reclamantului Vilen Vetrenco de la pîrîți urmează a fi încasată și suma totală a inflației salariului neprimat în mărime de 77372,50 lei, iar în total prejudiciul material îl evaluează la suma de 242 409, 83 lei.

Cere avocatul Lișman Dorin încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Vilen Vetrenco a prejudiciului moral 5 000 000 lei și prejudiciul material 242 409,83 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 august 2012 acțiunea lui Vetrenco Vilen a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Vetrenco Vilen suma de 203 090 lei prejudiciu material.

S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Vetrenco Vilen suma de 165 037,33 lei cu titlu de prejudiciu material legat de privarea de salariu pentru perioada aflării în detenție și 77 327,50 lei inflație calculată din salariul neprimat, iar în total suma de 242 409,83 lei.

S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Vetrenco Vilen suma de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest cerințele lui Vilen Vetrenco au fost respinse ca fiind nefondate.

La 26 septembrie 2012 și 19 octombrie 2012 avocatul Dorin Lișman și Ministerul Finanțelor au depus apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 august 2012.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012 apelurile depuse de Ministerul Finanțelor și Vetrenco Vilen au fost respinse, iar hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 august 2012 menținută.

La 25 ianuarie 2013 avocatul Lișman Dorin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, cerînd casarea acesteia și modificarea hotărîrii

Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău prin majorarea cuantumului prejudiciului moral pînă la 5 000 000 lei.

În motivarea cererii de recurs avocatul Lișman Dorin a reiterat că hotărârile judecătorești contestate sunt neîntemeiate în partea diminuării cuantumului prejudiciului moral.

La 08 aprilie 2013 Ministerul Finanțelor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, cerînd modificarea hotărîrii Judecătoriei Rîșcanu mun. Chișinău din 03 august 2012 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012 prin diminuarea prejudiciului moral în limitele rezonabile și respingerea pretenției de încasare a prejudiciului material sub forma inflației pentru salariul neprimit.

În motivarea cererii de recurs Ministerul Finanțelor a invocat că legislația nu prevede acordarea prejudiciilor materiale cu titlu de inflație pentru salariul neprimit.

În privința cuantumului prejudiciului moral a menționat că este inadmisibilă evaluarea prejudiciului moral de către persoana care pretinde că a suferit de pe urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii sau instanței judecătorești.

În acest sens a reiterat că dreptul exclusiv de a stabili cuantumul prejudiciului moral îi revine instanței judecătorești, care urmează să-l stabilească potrivit prevederilor art. 11 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Prin referințele depuse la 29 martie 2013 și 30 aprilie 2013 Procuratura Generală a solicitat respingerea recursului lui Vetrenco Vilen ca neîntemeiat și excluderea sumei de 77352,50 lei încasată cu titlu de inflație la salariul neobținut.

Ministerul Afacerilor Interne prin referința din 08 mai 2013 a solicitat diminuarea cuantumului prejudiciului moral, care este estimat la o mărime exagerată și neprobată de către Vetrenco Vilen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2013 recursurile declarate de Vilen Vetrenco și Ministerul Finanțelor au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele

invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursurile declarate în limitele invocate pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de Procuratura Generală și Ministerul Afacerilor Interne, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea sunt depuse în termen, recursul Ministerului Finanțelor întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, iar recursul avocatului Lișman Dorin neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La materialele dosarului lipsește confirmarea expedierii deciziei motivate părților de către Curtea de Apel Chișinău, iar în înștiințarea că decizia este redactată nu este indicată data expedierii.

Astfel, recursurile declarate la 25 ianuarie 2013 și 08 aprilie 2013 se consideră depuse în termen.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Privitor la recursul declarat de Ministerul Finanțelor, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat în limita pretențiilor formulate, și anume că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au încasat sumele cu titlu de prejudiciu material sub forma inflației la salariu și prejudiciul moral.

Din materialele pricinii rezultă că prin sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 16 decembrie 1998 Vetrenco Vilen a fost condamnat în baza art. 203 Cod penal (redacția anului 1961) la 3 ani privațiune de libertate, iar în temeiul art. 2 a Legii cu privire la amnistie nr. 1379 - XIII din 20 noiembrie 1997, Vetrenco Vilen a fost liberat de pedeapsa numită și eliberat din sala de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 04 noiembrie 1999 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 21 decembrie 1999, recursul procurorului a fost admis, casată sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 16 decembrie 1998 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 04 noiembrie 1999 și dispusă rejudecarea cauzei de către Tribunalul Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin sentința Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 21 septembrie 2001 Vetrenco Vilen a fost condamnat în baza art. 88 pct. 1), 6) Cod penal (redacția anului 1961) la 16 ani închisoare, cu executarea pedepsei de corectare prin muncă cu regim înăsprit.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 05 februarie 2002, apelurile declarate de către inculpatul Vetrenco Vilen și avocatul Artiomenko V. au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2002, au fost respinse recursurile inculpatului Vetrenco Vilen și a avocatului său cu menținerea hotărârii atacate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea din 18 mai 2010 a constatat în procesul penal intentat pe numele lui Vetrenco Vilen violarea art. 6 paragraful 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a decis că statul Republica Moldova trebuie să plătească reclamantului Vilen Vetrenco suma de 5 000 euro cu titlu de prejudiciu moral și 650 euro costuri și cheltuieli.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2011 a fost admis recursul în anulare declarat de avocatul Fadei Nagacevski în interesele condamnatului Vetrenco Vilen, casate deciziile Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 05 februarie 2002 și a Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2002 în partea condamnării lui Vetrenco Vilen, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2011 a fost admis apelul inculpatului Vilen Vetrenco și apelul de concretizare al avocatului Fadei Nagacevski în interesele condamnatului Vetrenco Vilen.

A fost casată, inclusiv din oficiu sentința Tribunalului Chișinău din 21 septembrie 2001 în cauza penală Vetrenco Vilen și Moiseev Ruslan.

A fost rejudecată cauza în privința lui Vilen Vetrenco și pronunțată o hotărâre nouă prin care s-a încetat procesul penal pe numele lui Vilen Vetrenco în conformitate cu art. 391 alin. (1) p. 6) Codul de procedură penală, în legătură cu existența altor circumstanțe care condiționează atragerea la răspundere penală.

Avocatul Dorin Lișman a depus cerere de chemare în judecată în interesele lui Vilen Vetrenco în interesele Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei de 5 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 242 409,83 lei cu titlu de prejudiciu material, cauzate prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală și detenția ilegală.

Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău prin hotărârea din 03 august 2012 a admis parțial pretențiile înaintate și a încasat în beneficiul lui Vilen Vetrenco prejudiciul material care constă din sumele pentru privarea de salariu pe timpul aflării în detenție – 165 037, 33 lei și 77 327, 50 lei inflația calculată din salariu, iar în total 242 409, 83 lei, prejudiciul moral de 25 000 lei, precum și suplimentar la cele solicitate de reclamant, a mai dispus încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Vilen Vetrenco a sumei de 203 090 lei prejudiciu material.

Curtea de Apel Chișinău a fost de acord cu soluția primei instanțe.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că prima instanță

și instanța de apel au aplicat și interpretat eronat normele de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 240 alin. (3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Din materialele pricinii și din cererea de chemare în judecată rezultă că avocatul Lișman Dorin a solicitat încasarea în beneficiul lui Vetrenco Vilen a prejudiciului moral de 5 000 000 lei și a celui material de 242 409, 83 lei.

Prejudiciul material în sumă de 203 090 lei avocatul Lișman Dorin nu a solicitat, însă prima instanță depășind inadmisibil limitele pretențiilor înaintate a încasat această sumă.

În conformitate cu art. 373 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Contrar prevederilor legale citate, instanța de apel nu a examinat legalitatea hotărârii primei instanțe și nu a determinat temeinicia sau netemeinicia încasării prejudiciului material de 203 090 lei în beneficiul lui Vetrenco Vilen.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Lișman Dorin în interesele lui Vilen Vetrenco împotriva Ministerului Finanțelor, Ministerului Afacerilor Interne și Procuraturii Generale cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 5 000 000 lei și inflației salariale în mărime de 77 327,50 lei.

Conform art. 7 lit. a) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în cazul condamnării ilegale persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, cuantumul sumelor de compensare a prejudiciului, prevăzute la art.7 lit. a), se calculează pornindu-se de la câștigul mediu lunar al persoanei fizice la momentul cauzării prejudiciului, cu aplicarea coeficientului de inflație.

Așadar, din sensul normelor de drept citate rezultă că pentru a solicita încasarea inflației salariului, reclamantul trebuia să aibă anterior condamnării calitatea de salariat, adică să fi fost încadrat în câmpul muncii și să i se achite efectiv salariul.

Or, art. 128 alin. (1) Codul muncii expres prevede că salariul reprezintă orice recompensă sau câștig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Avocatul Dorin Lișman și Vetrenco Vilen nu au prezentat probe care ar confirma că anterior condamnării acesta ar fi fost încadrat în câmpul muncii.

Prin urmare, cerința de încasare a prejudiciului sub forma inflației la salariu este neîntemeiată.

Cu referire la prejudiciul moral în sumă de 5 000 000 lei solicitat a fi încasat în legătură cu condamnarea ilegală a lui Vilen Vetrenco, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că această pretenție la fel este neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele motive.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea din 18 mai 2010 a constatat că condamnarea lui Vilen Vetrenco a survenit pe motivul încălcării dreptului acestuia la un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Pentru aceste încălcări Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că statul Republica Moldova este obligat la plata prejudiciului moral lui Vilen Vetrenco în sumă de 5 000 euro.

Dat fiind că pentru încălcarea drepturilor sale Vetrenco Vilen deja a fost despăgubit moral de către stat, pretenția de încasare a prejudiciului moral nu are suport legal.

Or, legea nu prevede că statul este obligat să despăgubească de două sau mai multe ori persoana a cărei drepturi au fost încălcate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, instanței de judecată și procuraturii.

Pretenția avocatului Lișman Dorin de încasare a prejudiciului material în beneficiul lui Vilen Vetrenco în mărime de 165 037, 33 lei pentru privarea de salariu pe timpul aflării în detenție este întemeiată și necesită a fi admisă, deoarece hotărârile judecătorești în această parte nu sunt contestate.

Privitor la recursul avocatului Lișman Dorin cu solicitarea de modificare a hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și încasării de la Ministerul Finanțelor în contul lui Vilen Vetrenco a prejudiciului moral de 5 000 000 lei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și îl va respinge.

Or, Vilen Vetrenco deja beneficiază de dreptul la satisfacerea prejudiciului moral din contul bugetului de stat în sumă de 5 000 euro de pe urma condamnării sale ilegale, sumă acordată de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin hotărârea din 18 mai 2010.

Din considerentele menționate și având în vedere că circumstanțele pricinii au fost constatate de prima instanță și instanța de apel, însă normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat și nu este necesară verificarea suplimentară de dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, de a

casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care acțiunea să fie admisă parțial.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admit recursurile declarate de către Dorin Lișman în interesele lui Vilen Vetrenco și de Ministerul Finanțelor.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 august 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Dorin Lișman în interesele lui Vilen Vetrenco împotriva Ministerului Finanțelor, Ministerului Afacerilor Interne și Procuraturii Generale cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial acțiunea avocatului Lișman Dorin în interesele lui Vilen Vetrenco.

Se încasează din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Vilen Vetrenco prejudiciul material în sumă de 165 037 (una sută șaizeci și cinci mii treizeci și șapte) lei 33 bani.

Se resping ca neîntemeiate pretențiile avocatului Dorin Lișman în interesele lui Vilen Vetrenco împotriva Ministerului Finanțelor, Ministerului Afacerilor Interne și Procuraturii Generale cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 5 000 000 lei și inflației salariale în sumă de 77 327,50 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintei, judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Tatiana Răducanu,

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Sveatoslav Moldovan